

РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11686** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б. А., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 4, кантора 405 срещу решение от 23.08.2021г. по анхд № 7019/2020г. на СРС, НО, 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД – И – 059/11.05.2020г. на изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] на основание чл. 284в, ал. 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева за нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление, поради допуснати съществени процесуални нарушения, незаконосъобразност и необоснованост на съдебния акт. Конкретните възражения са, че в АУАН и НП не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, каквито са изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Претендират се разности за съдебното производство.

Ответникът – Изпълнителна агенция по лекарствата, чрез гл.юрисконсулт Ц. Г. в писмена молба оспорва касационната жалба. Прави искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Възражава за прекомерност на адвокатското

възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14- дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № РД – И – 059/11.05.2020г. на изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] на основание чл. 284в, ал. 2 от Закона за лекарствени продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева за нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ.

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица, в рамките на тяхната компетентност, при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при ясно посочена дата на извършване на нарушението, както и при спазване на процедурните правила.

От фактическа страна е установено, че касаторът притежава разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти от 02.10.2017г. и на 25.09.2019г. е закупил от [фирма], притежател на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти, общо 2900 опаковки от лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, както следва Й. кол. – 150 опаковки, Гранфорт кол. – 150 опаковки и Г. mg - 2600 бр. опаковки. Извършил е нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ, съгласно която разпоредба, притежателят на разрешение за търговия на едро, който извършва дейността си на територията на Република България, е длъжен да се снабдява с лекарствени продукти само от производители, вносители или търговци на едро с лекарствени продукти, получили разрешение за извършване на тази дейност по реда на този закон. Съставен е АУАН и издадено НП, с което въз основа на санкционната разпоредба на чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ, на [фирма] като притежател на разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти, който се е снабдил с лекарствени продукти от лица, различни от посочените в чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ е наложена имуществена санкция в минималния размер по посочения текст от 25 000 лева. Съдът е приел, че нарушението е извършено, размерът на санкцията е правилно определение, няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло изводите на районния съд. Фактическата обстановка приета за установена по делото е обоснована и кореспондира с доказателствата. Въз основа на нея е изведен правилен извод за извършено нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ. Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ, като имуществената санкция е определена в минималния установен в закона размер. Изводът, че случаят не е маловажен също се споделя от касационния съд. Възраженията в касационната жалба за нарушение на изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП са неоснователни. Въззивният съд в мотивите на съдебното решение е

приел, че формата и съдържанието им съответстват на законовите изисквания. Датата на нарушението е изрично посочена – 25.09.2019г., тя се доказва от фактурата, с която са закупени лекарствени продукти, която е издадена на същата дата и в нея е вписана дата на плащане и дата на данъчно събитие - 25.09.2019г. Датата на нарушението е датата, на която [фирма] като притежател на разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти е закупил лекарствени продукти от [фирма], притежател на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти, на която дата е издадена фактурата и извършено плащането. Тази дата изрично е посочена и в АУАН и в НП. Мястото на извършване на нарушението е [населено място], където се намира аптеката на [фирма], от която са закупени лекарствени продукти. Адресът на аптеката е посочен в АУАН и в НП. Така направеното описание на нарушението е достатъчно конкретно, ясно и точно и не възпрепятства организиране на защитата на санкционираното юридическо лице,

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, както и посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД – И – 059/11.05.2020г. на изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] на основание чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева за нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и въз основа на направеното искане, на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция, представляващи юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр.чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.08.2021г. по анхд № 7019/2020г. на СРС, НО, 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД – И – 059/11.05.2020г. на изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] на основание чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева за нарушение на чл. 207, ал.1, т. 4 от ЗЛПХМ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет.1, ап. 6 да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

